

בש"פ 1949/24 - בועז קטרון נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 1949/24

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העורר: בועז קטרון

נגד

המשיב: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו במ"ת 41774-08-23 מיום 4.3.2024 שניתנה על
ידי כב' השופט ש' מלמד

תאריך הישיבה: ב' באדר ב התשפ"ד (12.3.2024)

בשם העורר: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד שני פוגודה

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' מלמד) מיום 4.3.2024 במ"ת 41774-08-23, בה הורה בית המשפט המחוזי על הקשחת תנאי המעצר של העורר. הערר מתייחס להחלטתו של בית

משפט קמא שהתקבלה לאחר שהעורר חזר בו מהודאתו. בית המשפט קבע כי לאור חזרה זו של העורר מההודיה, יש מקום להחזיר את תנאי השחרור של העורר לאלה שהיו לפני שהוא הודה באשמה. באופן יותר ספציפי, נקבע בהחלטה כי יושבו על כנם התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 6.12.2023.

יצוין בקצירת האומר כי העורר הואשם בעבירה של הצתה; כי מלכתחילה הורה בית המשפט על מעצרו בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו; וכי בהמשך נקבע כי הפיקוח האלקטרוני יוסר וכי הוא יהיה רשאי לצאת מהבית, אך זאת בליווי ופיקוח. לאחר שהעורר הודה בעובדות כתב האישום, נקבע כי ניתן להקל עוד בתנאי שחרורו, כך שבשלב הראשון יותר לו לצאת לעבודה ללא ליווי ופיקוח, ובשלב השני שהיה עתיד להתחיל ביום 1.3.2024, נקבע כי יוסר כל פיקוח ללא צורך בהחלטה אחרת. כאמור, בהמשך חזר בו העורר מההודאה באשמה, וביום 4.3.2024 הורה בית המשפט על הושבת התנאים הקודמים על כנם.

2. טענות הצדדים מתייחסות לשני שיקולים בעלי משקל וחשיבות. מחד גיסא, טוענת המשיבה כי יש למנוע מנאשמים את התמריץ להודות באשמה רק כדי שתנאי השחרור שלהם יוקלו על ידי בית המשפט, ולחזור בהם מההודיה לאחר מכן, כאשר התנאים כבר הוקלו. מאידך גיסא, מטענות העורר עולה החשש מפני הודיה באשמה רק לצורך הקלת תנאי השחרור, והשאלה האם חזרה מהודיה משליכה על מידת המסוכנות של נאשם באופן המחייב הערכה מחדש של תנאי השחרור שלו.

כאמור, אני סבורה כי יש ממש בטענותיהם של שני הצדדים. יחד עם זאת יש מקום לבחון בכל מקרה ומקרה שבו נאשם חוזר בו מההודיה שלו – האם חזרה זו משליכה על מידת המסוכנות שלו והאם לאור מכלול הנסיבות מוצדק יהיה במקרה הקונקרטי הרלוונטי על מכלול נסיבותיו להקשיח את תנאי השחרור רק בשל חזרתו של נאשם מהודאתו. זאת מאחר שבחינת תנאי השחרור על ידי בית המשפט צריכה כמובן להיעשות לאור המטרה הכללית החולשת על דיני המעצרים והשחרורים – והיא המטרה של מניעת סיכון לציבור ומניעת חשש מפני שיבוש הליכי משפט והימלטות מאימת הדין.

3. בנסיבות המקרה דנן, כאשר העורר שוחרר ממעצר בפיקוח אלקטרוני עוד ביום 6.12.2023, אינני סבורה כי העובדה שהוא חזר בו מהודייתו משקפת הגברה של רמת הסיכון המצדיקה שינוי בתנאי השחרור שלו. מטעם זה, אני סבורה כי דין הערר להתקבל וכי יש להורות על ביצוע ההחלטה מיום 4.2.2024 כלשונה, החלטה המשקפת במקרה דנן את האופן שבו העריך בית המשפט את המסוכנות בפוטנציאל של העורר.

יחד עם זאת יובהר כי אין באמור לעיל כדי לשלול מהמשיבה את האפשרות לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור, ככל שהיא סבורה שמן הראוי לשנותם מטעמים אחרים שאינם קשורים בחזרתו של העורר מהודאתו.

סוף דבר לאור כל האמור לעיל הערר מתקבל.

ניתנה היום, ב' באדר ב' התשפ"ד (12.3.2024).
